

MAREA NOASTRĂ

pentru tineret **Nr. 4**

Serie nouă

Iulie-August-Septembrie 2008

Adriana Pălăceanu

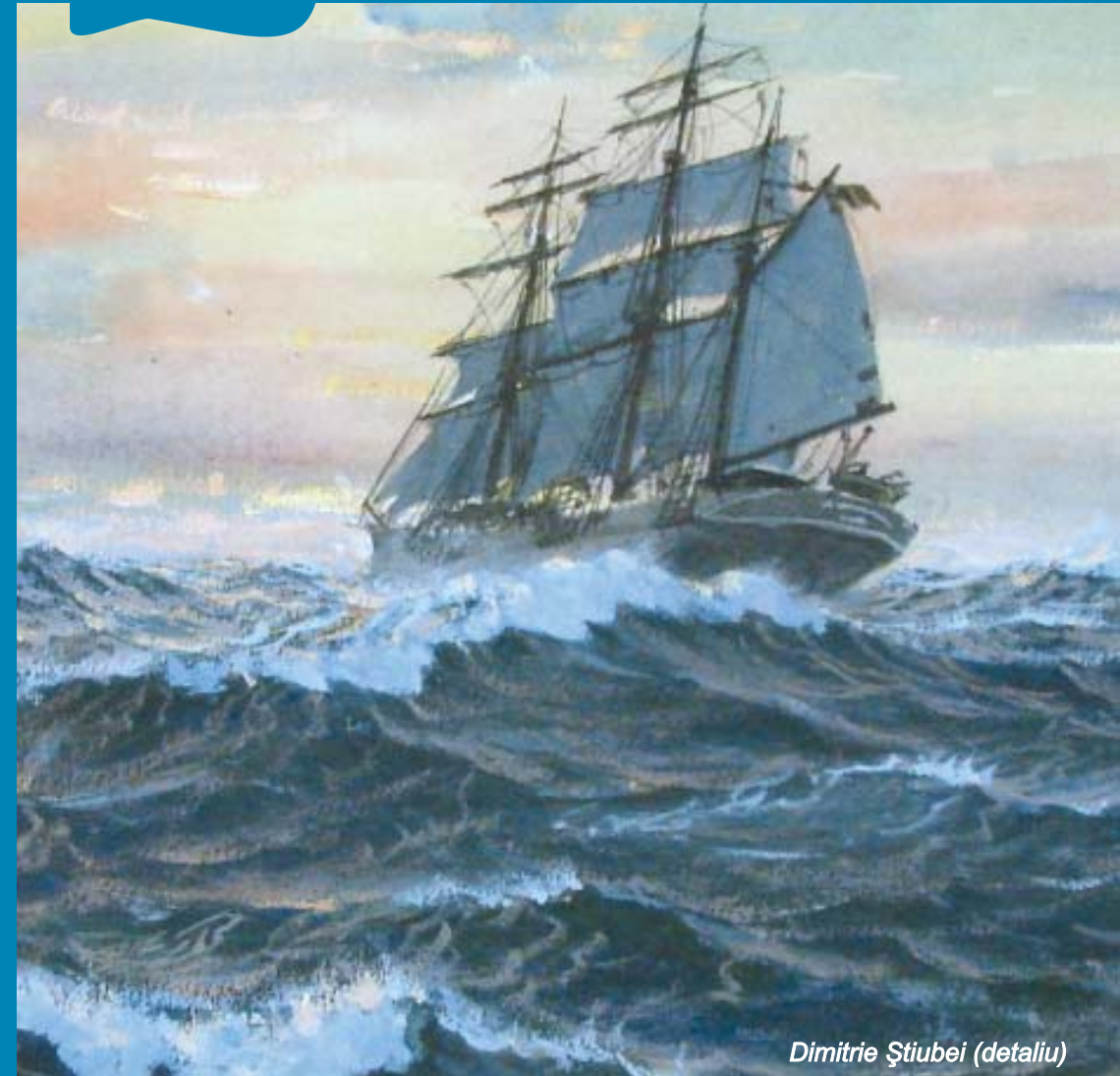
COLEGIU DE REDACȚIE

PREȘEDINTE DE ONOARE: Mihnea Bolintineanu

REDACTOR ȘEF: Laurențiu Manuel Macarie

REDACTORI: Cristian Balint, Daniela Micu, Ana Maria Vasilescu

ISSN: 1454-3176

Dimitrie Știubei (detaliu)

Revistă editată de filiala București
Liga Navală Română - careul tineretului

Mulțumim Statului Major al Forțelor Navale pentru ajutorul dat în desfășurarea activităților Ligii Navale Romane. Cu stimă, colectivul tinerilor membrii ai LNR.

Din Sumar:

Ziua Marinei Romane la Bucuresti.....	1
Zona Economica Exclusiva.....	2
Steaua Polara.....	4
Sa ne cunoastem planeta.....	6
Inventatori romani.....	8
Aventuri pe mare.....	10
Triunghiul apelor.....	12
Insolatia.....	14
Ziua apelor-Giurgiu.....	18
Artisti consacrați.....	20
Ucenicul trebuie sa-si depaseasca maestrul.....	24
Bun, Cart, Inainte.....	28
Proba de foc.....	32
Clasici ai picturii navale.....	34
Fila de jurnal.....	36
Acte necesare in vederea obtinerii carnetului de conducere pentru ambarcatiuni cu motor.....	42

Editura Printec, S.C. ANDOR TIPO SRL. str. Tunari nr 11
Tel/Fax: 021/212.49.51

Revista se distribuie gratuit!

Lasă natura să te convingă!

Natura, izvor nesecat de sanatate. De mii de ani, omul a apelat la plante, ca remediu celor mai diverse boli. Plantele aduna in radacini, frunze, flori si fructe, acele principii de baza, raspandite pretutindeni in pamant, apa, aer, soare si le combina in formule absolut miraculoase. Creatorul naturopatiei a fost Hipocrate. Geniala lui intuitie a pus bazele medicinei moderne. "Suntem ceea ce mancam", spunea el si trebuie sa recunoastem ca alimentul este cel mai bun medicament. In prezent, naturopatia, in special utilizarea plantelor medicinale pentru tratament, a devenit o adevarata stiinta. Fara a fi o doctrina, nu numai ca putem preveni bolile, dar putem vindeca bolnavii prin propriile lor forte, prin dezintoxicarea organismului si restabilirea functiilor vitale.

Hipocrate 2000 are in portofoliu o gama larga de produse cu aplicabilitate in diverse domenii: dezinfectante (inca de la primul an al lansarii in piata, aceasta gama a devenit lider in segmentul dezinfectantilor), gama Bebicina dedicata copiilor (siropuri vitaminice, ceaiuri si cosmetice), ceaiuri medicinale si bitter (formula cu 33 plante naturale), siropuri cu extracte naturale, suplimente alimentare, cosmetice si dermato-cosmetice.

In prezent societatea noastra are implementate sistemele calitatii ISO 9001: 2000 iar din data de 04.02.2008 Autoritatea Nationala pentru Siguranta Alimentului a eliberat Autorizatia de Functionare in favoarea companiei Hipocrate 2000 SRL si HACCP - ISO 22000 (GHP, GMP), cu privire la fabricarea, ambalarea si depozitarea produselor alimentare imbogatite cu vitamine, oligoelemente si proteine, precum si a suplimentelor alimentare si nutritive.

SC HIPOCRATE 2000 SRL
Str. Prabhava, Nr. 6A, Sector 1, Bucuresti
Tel.: 021-668.74.27; tel./ Fax: 021-668.74.26
www.hipocrate2000.ro

ZIUA MARINEI ROMÂNE LA BUCUREȘTI

airul de manifestări dedicate sărbătoririi Zilei Marinei Române a demarat prin orgaizarea și desfășurarea în municipiul București a unor activități cu caracter cultural care s-au bucurat de un real interes din partea ucenicilor întinderilor de ape precum și din partea iubitorilor undelor marine și a profesiei de marinar.

Astfel - pe data de 07 august 2008- Statul Major al Forțelor Navale a susținut în fața unui public numeros în sala de festivități a Palatului Cercului Militar Național un interesant simpozion- la care s-au prezentat interesante lucrări informative legate de istoria- rolul și misiunile sau acțiunile cu caracter internațional ale Forțelor Navale.

Comunicările- deosebit de bogate în informații- au fost atent urmărite de publicul român- dar și de numeroșii atașai militari străini.

În pauza dintre sesiunea de comunicări și un foarte frumos monument artistic- publicul spectator a putut admira o deosebită expoziție de pictură pe temă de marină- expoziție ce s-a realizat în colaborare cu Liga Navală Română.

Pe scena sălii de spectacole au evoluat artiști ai Ansamblului artistic al Armatei- condus de domnul Stelian Ungureanu- membrii Muzicii militare ai Forțelor Navale conduse de mr. Ignat Cornel- precum și un grup artistic de la Cercul Militar Constanța.

În dupăamiaza aceleiași zile Muzica militară a Forțelor Navale a susținut pe esplanada Cercului Militar Național un foarte reușit spectacol de muzică de promenadă- moment întregit de un grup de dansatori dobrogeni.

Pe data de 08 august Muzeul Marinei Române a deschis o interesantă expoziție de piese din marina românească în sala de primire de la Muzeul Militar Național. La vernisajul expoziției au participat cadre militare active- în rezervă- veterani de război și numeroși invitați de la instituțiile muzeale și culturale din oraș.

Expoziția a fost deschisă marelui public timp de 2 săptămâni- fiind pentru prima dată când marinarii organizează o astfel de manifestare culturală în București.

Pe 15 august- ziua de sărbătoare a Zilei Marinei- pe malul lacului Herăstrău- sub directa organizare a Ligii Navale Române în conlucrare cu Căpitania Herăstrău și Statul Major al Forțelor Navale s-a desfășurat manifestarea dedicată zilei marinarilor- constând în ridicarea marelui pavoaz- slujba religioasă- jocuri marinărești- plimbare cu vapoarele pe lac- lansarea ancorei de flori precum și masa festivă la restaurantul Herăstrău.

Cpt. Comandor Ion Gavrilă

ZONA ECONOMICA EXCLUSIVA (ZEE)

Unele state și-au prelungit pretențiile de jurisdicție și asupra apelor situate deasupra platoului continental, mai la larg de cele teritoriale.

Motivația, justificată dealtfel de interese economice, era generată și de faptul că extinderea teritorială nu e posibilă decât prin conflict armat, altfel punându-se problema asupra unor spații maritime ale mării libere, percepută a fi a nimanui, sau a tuturor.

Astfel de pretenții au aparut unilateral din partea unor puteri riverane, încă din feudalism.

Reglementarea internațională a acestui aspect și nu numai, a fost înfăptuită de Convenția asupra dreptului mării, încheiată sub egida ONU în 1982 la Montego Bay.

Se cuvine o explicație pentru a defini cele două noțiuni (platou continental și ZEE). Astfel, platoul continental, reprezintă prelungirea sub apele mării a teritoriului unui stat, deci constituie un termen general, un areal geografic. ZEE este o noțiune instituțională, definită ca spațiul marin situat dincolo de limita apelor teritoriale și adiacent acestora, în care statul riveran exercita anumite drepturi suverane și de jurisdicție.

Limita exterioară a ZEE se întinde până la o distanță de 200 Mm de la liniile de bază de la care se

mașoară lățimea mării teritoriale.

În condițiile dimensiunilor relativ reduse ale M.Negre și a existenței a șase țări riverane, întinderea efectivă a ZEE a unui stat se va determina prin delimitarea acesteia în cadrul negocierilor cu vecinii, ale căror țărături sunt limitrofe, sau situate față în față.

În aceste condiții, prin Decretul 142/25 aprilie 1986, s-a instituit ZEE a României, în care statul exercită:

a) drepturi suverane de explorare, exploatare, conservare și gestionare a resurselor naturale biologice, nebiologice și a altor resurse care se află pe fundul mării, în subsolul acestuia și în apa de deasupra, precum și de producerea de energie cu ajutorul apei, a curenților și a vântului;

b) jurisdicție privind:

-amplasarea și exploatarea de insule artificiale, instalații și lucrări;
-cercetarea științifică marină;
-protecția și conservarea mediului marin;

c) alte drepturi prevăzute de normele general recunoscute ale dreptului internațional sau acte normative ale României.

(continuare în nr. următor)

Comandor(r) **Ion-Dănuț Toader**

Tudor Meiloiu

pentru tineret

3

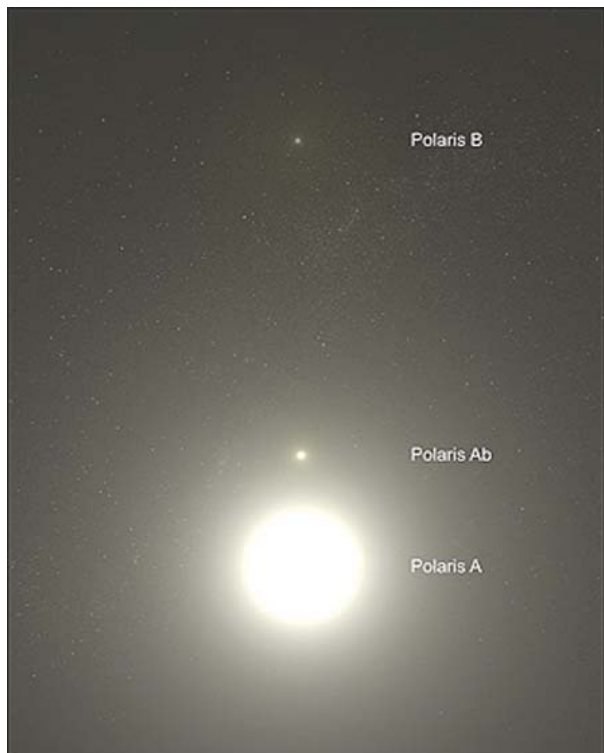
ASTRONOMIA NAUTICĂ

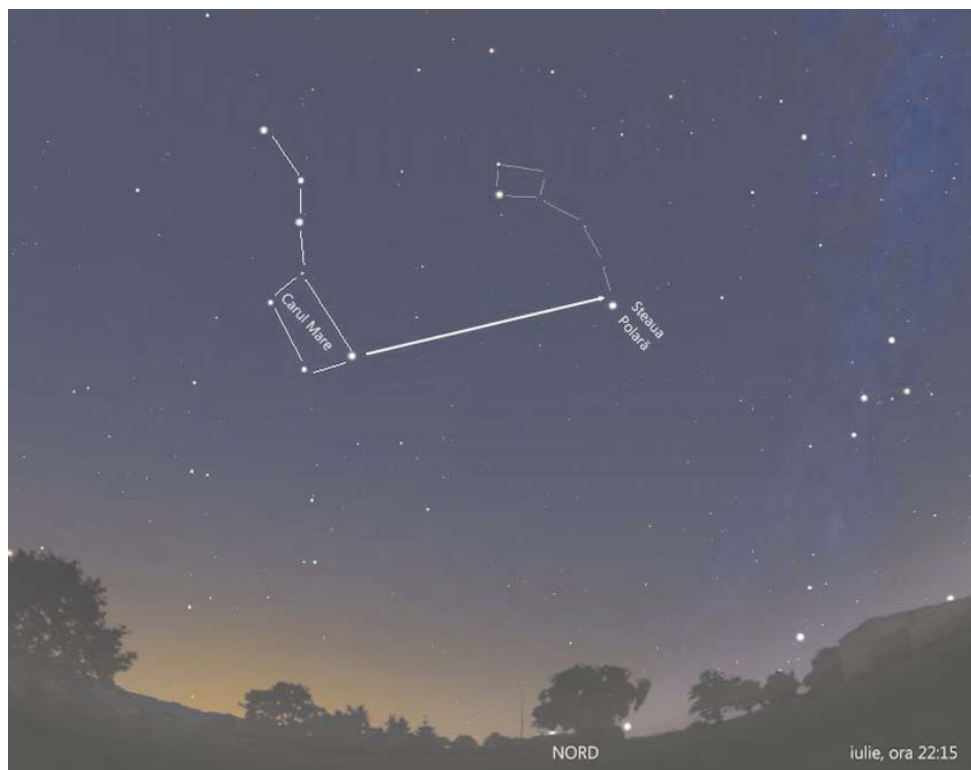
STEAUA POLARĂ

Steaua Polară este cea mai strălucitoare stea din constelația Carul Mic (Ursa Mică)- aflată pe direcția de rotație a axei Pământului- foarte aproape de Polul Nord- de aceea- tot cerul pare că se rotește în jurul ei. Cu ajutorul telescopului Hubble- astronomii au descoperit acum ca- de fapt- Steaua Polară este un sistem de trei stele.

Pe lângă steaua principală (Polaris A)- mai există încă două stele pitice. Cea de-a doua stea din sistem – (Polaris B) – este relativ ușor de văzut chiar și cu un telescop obișnuit și a fost descoperită încă din 1780 de William Herschel. Cea de-a treia stea – (Polaris Ab) – a fost descoperită mai greu- datorită apropierii foarte mari de steaua principală- de aproape 3 miliarde de kilometri- față de 380 de miliarde de kilometri cât este distanța față de Polaris B.

Steaua Polară- care părea că se îndreaptă încet- dar sigur spre o moarte iminentă- a început din nou să strălucească- mult mai puternic chiar decât în secolul trecut. Așa afirmă oamenii de știință australieni- americani și scoțieni- care și-au prezentat descoperirea cu ocazia conferinței Cool Stars 15- desfășurată în Scoția. Ea se înscrie în grupul Cefeidelor- stele variabile- strălucitoare- folosite adeseori ca indicatori ai distanței până la galaxiile apropiate și care îi datorează

variabile de lumină expansiunii și compresiei gazelor care le compun atmosfera. În cazul Stelei Polare- variația are loc în interval de doar câteva zile. Acest fenomen s-a redus mult în ultimul veac- ajungând la doar doi la sută în anii 1990-lăsând să se înțeleagă că "sfârșitul" astrului este aproape. Pentru a observa ultimele clipe de viață ale stelei- au fost demarate ample campanii de observare atât cu ajutorul telescoapelor de pe Terra- cât și cu cele spațiale. Spre surprinderea tuturor- datele obținute au demonstrat că Steaua Polară a „renăscut”- îmbunătățindu-și luminozitatea- ea

ajungând în prezent la o variație de strălucire de patru procente.

Cauzele acestui fenomen nu au fost încă determinate- cercetătorii urmând să realizeze studii ample pentru a elucida acest mister.

Pentru navigatori a fost cea mai importantă stea- deoarece servea la orientare- situată foarte aproape de polul Nord ceresc și vizibilă cu ochiul liber- indicând cu o precizie destul de bună nordul- precum și la calculul latitudinii pe care se află nava.

Teodor Macarie

Repartizarea precipitațiilor

Cantitatea de precipitații căzută are o mare variabilitate atât în spațiu, cât și în timp. Repartiția lor este legată de factorii atmosferici care înlesnesc apariția și dezvoltarea norilor.

În munți, de exemplu, precipitațiile sunt mult mai abundente și apar cu o frecvență mult mai mare ca în zona de câmpie, pe de o parte datorită faptului că masele de aer și fronturile atmosferice își încetinesc deplasarea deasupra masivelor muntoase, iar pe de altă parte, intensificării și dezvoltării mișcărilor ascendente ale aerului. Versanții și pantele munților care sunt expuse ziua radiației solare se vor încălzi mai mult în comparație cu zonele înconjurătoare, ceea ce va duce la mișcări verticale ale aerului, numite și *curenți de convecție termică*. Datorită lor se vor forma norii de tip cumuliform, care pot genera precipitații torențiale.

Norii cumuliformi apar pe pantele estice ale munților înainte de amiază, pe pantele sudice în timpul amiezii, iar după-amiaza deasupra celor vestice. De exemplu, pantele estice din Munții Bucegi și Piatra Craiului favorizează apariția norilor de tip cumuliform.

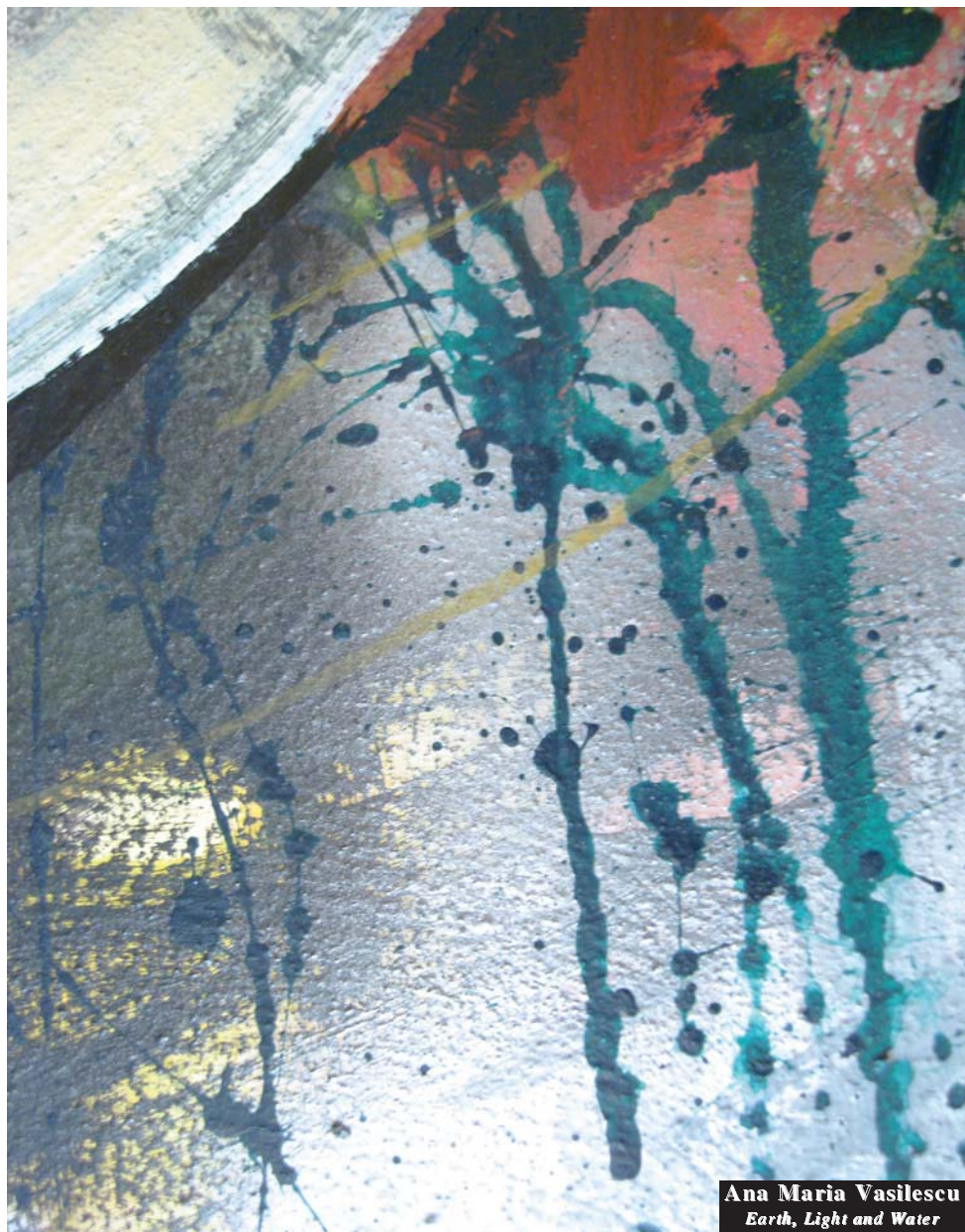
Cantitatea de precipitații căzută în munți crește în raport cu altitudinea, dar

acest lucru este valabil numai până la un anumit nivel, ca urmare a diminuării cantității de vapori de apă existenți în atmosferă. Nivelul este în funcție de altitudinea la care se atinge punctul de condensare și oscilează de la un anotimp la altul. Iarna este mai coborât, deoarece aerul fiind mai rece și conținând o cantitate mai redusă de vapori de apă, se saturează mai repede la o scădere a temperaturii; vara, în schimb, nivelul de condensare este ridicat, deoarece aerul fiind cald are nevoie pentru saturație de o scădere mai mare a temperaturii, care nu o poate căpăta decât la o altitudine mai mare.

Precipitațiile căzute în munți se caracterizează, indiferent că sunt lichide sau solide, printr-o neuniformitate atât în ceea ce privește altitudinea, cât și suprafața. De asemenea contează foarte mult și poziția versanților. Totdeauna, pantele și versanții munților ce se află în celea de deplasare a maselor de aer vor primi o cantitate mai mare de precipitații. Dimpotrivă, în regiunile așezate la adăpost față de direcția predominantă a maselor de aer umed, precipitațiile vor fi în cantități mult mai mici. De exemplu versanții vestici ai Carpaților Occidentali și Orientali în comparație cu cei estici. Norii de

altitudine mai joasă, în foarte multe cazuri, datorită marilor denivelări ale masivelor muntoase, pot veni în contact direct cu vârfurile sau cu versanții munților. Din depunerea directă a picăturilor de ploaie din nori și ceață va rezulta o nouă formă de precipitații, denumite și *precipitații de contact*.

Dana Chivu

Ana Maria Vasilescu
Earth, Light and Water

Inventatori români

Prof./Dr. Anna Aslan

GEROVITAL H3
Anti-Aging Treatment

De profesie medic, dar în același timp om de știință, este o renumită inventatoare de medicamente bine cunoscute pe plan mondial datorită rezultatelor spectaculoase obținute în tratamentele întreprinse împotriva îmbătrânirii.

Renumita inventatoare s-a format ca specialist în domeniul medicinei la Facultatea de medicină din București. Studiile și le efectuează între anii 1915-1922.

Apoi devine profesor titular la catedra de clinică medicală din Timișoara între anii 1945-1949, pentru ca mai apoi, între anii 1949 și 1958 să devină șef de secție la Institutul de Endocrinologie din București. Succesul distinsei doamne a medicinei românești nu se oprește aici, astfel că ascensiunea sa profesională merge mai departe spre postul de director al Institutului Național de Geriatrie și

Gerontologie din București.

Nu în ultimul rând, Ana Aslan a fost membru al Academiei de Științe din New York, membru de onoare al Centrului European de Cercetări Medicale Aplicative, membru al Uniunii Mondiale de Medicină profilactică și igienă socială, membru în Consiliul de Conducere al Asociației Internaționale de Gerontologie, cât și președintă a Societății Române de Gerontologie.

Cunoscutul preparat vitamina H3 ("Gerovital") a fost realizat în anul 1952, devenind produs farmaceutic cu acțiune în tratamentul fenomenului de îmbătrânire, precum și în bolile bătrâneții, cum ar fi ateroscleloza, vitiligo, sclerodermia și altele. Produsul se bazează pe descoperirea proprietății regeneratoare a troficității procainei aplicate în tratament cronic.

În anul 1958 începe prepararea

produsului pe scară largă și introducerea acestuia în circuitul farmaceutic.

“Gerovitalul” a fost brevetat în peste 30 de țări, fiind considerat inițial un medicament miraculos. Acesta are o acțiune de echilibrare a sistemului nervos vegetativ, cu efecte vizibile de ameliorare a diverselor afecțiuni psihice.

Distinsa doamnă a înființat Institutul de Geriatrie din București, acesta fiind primul din lume de acest fel, iar organizarea acestuia a fost recomandată de Organizația Mondială a Sănătății, recomandare făcută de altfel pentru toate institutele de acest gen din lume.

Ana Aslan a fost premiată internațional în anul 1952 la Geneva, la Palatul ONU, cu medalia “Leon Bernard”, distincția fiind oferită de Organizația Mondială a Sănătății pentru contribuția adusă la dezvoltarea gerontologiei și geriatriei.

Un nou produs inventat de d-na Aslan împreună cu I. Polovrageanu este produsul “Astavital”, brevetat și introdus în producție industrială în anul 1980.

Ana Maria Endeș

Aventuri pe mare

Primul meu voiaj ca ofițer practicant. Sunt pe M/V Negoiu. Am ajuns după un drum lung- în Sud Africa- cu avionul până la Walwis Bay iar de acolo pâna la nava mea cu o navă frigorifică totul durând 36 de ore.

Pe drum spre cabina mea- lipovenii îmi fac cinste cu un pahar- să sărbătorească venirea mea la bord.

M-am făcut praf din acel pahar. Era alcool 90%. Ei îl beau fără probleme. L-am simțit cum a coborât centimetrul cu centimetrul până în stomac. Mi l-au oferit și pe al doilea. Am făcut scandal că mi-au pus apă. N-am mai simțit nimic!

M-am îndreptat spre comandă- să intru în cart- cartul căpitanului. Aea o

groază de pisici. Am încercat să joc fotbal cu ele. Erau agile. Poate și aveau experiență. Mi s-a părut că mă privește cam ciudat comandantul așa că am renunțat și m-am așezat la timonă- pe scaun. Nu era stabil deloc- așa că m-am ridicat și m-am prins bine de cârmă.

Comandantul mi-a propus să mă duc să mă odihnesc că poate sunt obosit de pe drum. Am fost perfect de acord și mi-am cerut scuze a doua zi. A fost înșelegător pentru că nu eram primul care pășea așa ceva.

Laurențiu Manuel Macarie

Alex Ivanov
Naufragiul unui vis

Chemarea mării

Sub raze de lună marea visează
Valul își sparge de stânci cenușii
Mă cheamă-n adâncuri, uite, dansează
În ritmuri nebune de albe stihii.

Din stele de mare-mi împletește-o diadră
Și sceptru cu alge-mi decorează-n amurg,
Un templu de vise astăzi mă cheamă
În tainice-adâncuri voi să mă scurg.

Să las doruri mute pe dale de stâncă
Și sufletul meu pe-un mănunchi de corali,
Mormânt năpădit de-o liniște-adâncă
Stropit cu ciudate irizări de opal.

Trec praguri de ape în miez de noapte
Adorm în tăcerea de absolut
Albastre decoruri cu iz de șoapte
Mă leagănă blând la infinit.

Ana Sofian: RĂSARIT

Ana Sofian: Geană roșie clipind în ochiul dimineții

Obosit,

orizontul își pleacă fruntea

primind în brațe mai apoi discul..

dincolo de tăceri

rămân doar umbrele

adulmecând sângele scurs

din irizările solare,

pictor nebun de alegoria

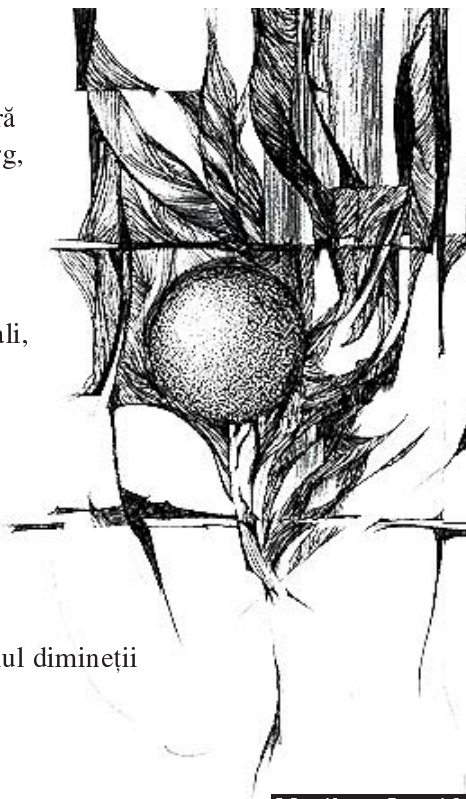
unui nou răsărit

izvorât din lupta luminii cu întunericul,

însângerată stampă japoneză

ce-ți înfierbântă privirea

plecată în căutarea unei alte zile...

Marilena Ioanid

Ana Sofian

TRIUNGHIUL APELOR (fragment din roman)

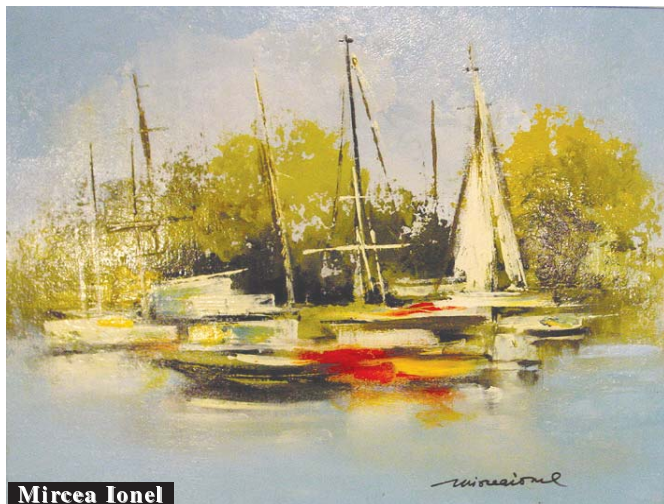
„Pentru oricare dintre noi- cu excepția lui Virgil- vâslitul era o corvoadă iar lotca și anexele eideveneau inamicii noștrii naturali. Invariabil- lotca ce revenea grupului de două sau trei persoane din care făceam parte- era cea mai veche și mai crăpată- cel mai greu de gubernat. Lăsând la o parte activitatea ritmică de a scoate apa care se infiltra prin fund- folosirea vâslelor dădea la iveală defecțiuni supărătoare. Obiectele erau grele și inegale- roase și ineficiente- legate pe dos parcă de furcheși- cu credința fermă și continuă de a intra zgomotos în apă și de a urma trasee ciudate sau de a scăpa din palmele deja dureroase după primele minute.

Cu toate atenționările iritate ale colegilor lotca naviga în zig-zag cu un șel- doar de ea știut- de a intra în mal.

Așa se face că- indiferent căruia dintre noi îi venea rândul la vâsle- acela devenea în mod firesc vinovat de toate eșecurile ce urmau: mers inegal și zgomotos- poziții prost alese pentru lansări- ancorări nesigure și eșuări dese.

De aceea când trecea pe lângă noi un localnic- lunecând ca o nălucă tăcută- cu gesturi fluide și total lipsite de efort- pe trasee absolut lineare- sentimentele noastre amestecate- de invidie neputincioasă și admirație- atingeau cote înalte. Uneori deveneau chiar periculoase când la vâsle se aflau fete sau copii- aceștia din urmă- la vârste precolare și indiferent de sex- aveau performanțe absolut egale cu ale părinților lor.”

Mihai Mănescu

Mircea Ionel

Priveam

Priveam infinitul de la umbra sânelui tău,
pescărușii zburau prin mănunchi de fuior,
pe umărul stâng îți plana un cocor,
pe dreptul Soarele își trăgea răsuflarea.

Priveam liniștea serii în zâmbetul tău,
copilul de aur năștea sub muma de blană,
pierzându-se-n zare, scufundând un vapor
în marea de-aramă.

Priveam cum levitezi în universul senzual,
zeița cuvântului banal ce devenise epopee,
mă desprindeam de trup în spațiu-atemporal,
în picătura de magie.

Priveam Luna scursă din lacrima ta,
de-un fir de păr atârând o petală de nor,
cădeam cu brațele deschise în cerul tablou
contemplându-mi himera.

Priveam răsăritul mângâindu-ți urmele pașilor goi,
vântul șoptea nisipului uitarea,
un val rătăcit mă săgeta cu săruturi de dor
scrijelindu-mi durerea.

Priveam și am rămas un veșnic privitor,
am fost actor și am rămas un simplu autor,
am fost al tău și am rămas al tuturor, un solist,
poetul autist.

Nicolae Grigorescu

Ionut Caragea

Insolația

A venit vremea caldă și cu toată tandrețea lui soarele ne strigă la joacă. Însă, ca majoritatea lucrurilor care par plăcute, nu trebuie să desconsiderăm luarea unor precauții. În ceea ce privesc razele solare unul dintre factorii “nefavorizanți” este insolația. Aceasta este consecința unei expunerii prelungite la razele e; arsuri cutanate, , alterări retiniene, uneori ireversibile; se asociază uneori febră și meningiană (dmo.ro). Persoanele care suferă de insolație sunt acelea care s-au expus pe o perioadă lungă de timp la caldura excesivă emantă de razele soarelui. Insolația se poate instala chiar și atunci când ne ferim de razele soarelui și stăm la umbră. Factorii ce favorizează insolația sunt: vârsta (cei mai sensibili sunt bătrânii și copiii), activitatea fizică redusă, obezitatea, consumul de alcool, fumatul, boli ale inimii, hipertensiunea arterială, boli ale pielii, rinichilor sau ficatului, lipsa aerului condiționat sau a ventilației și unele medicamente.

Primele simptome ale insolației se manifestă prin dureri mari de cap, amețeli, greață, înroșirea excesivă a feței. În situații mai grave apar vărsături, crampe musculare, delir. În această stare, organismul este supraîncălzit și nu

mai reușește să-și regleze temperatura prin mecanismele specifice (pacientul nu mai transpiră).

Primul ajutor în caz de insolație constă în aducerea persoanei într-o cameră răcoasă. Trebuie să îndepărtăm hainele și să se facă ventilație. Va trebui așezat într-o poziție în care picioarele să fie mai ridicate decât capul. De preferat decubit dorsal cu picioarele elevate. Dacă este constient va trebui să-i dați să bea apă rece, de preferat apă minerală, până la 2 l în primele 2-3 ore. În cazul în care starea este mult mai gravă și se vor aplica comprese reci pe membre, cap și gât. Nu este recomandat să se facă dușuri foarte reci.

Pentru a evita apariția insolației va trebui să renunțați la ieșirile în zilele foarte calduroase în intervalul 11-18. Dacă sunteți totuși nevoiți să vă deplasați în acest interval, purtați haine deschise la culoare, din materiale naturale (în, bumbac) și acoperiți-vă capul cu o pălărie sau șapcă. Va trebui să aveți pe tot parcursul deplasării o sticlă cu apă, pentru a vă hidrata și neapărat creme cu factori de protecție.

Considerând cele anterior menționate este important de reținut ca

expunerile prelungite la razele solare pot conduce la fenomene de îmbătrânire a pielii și în cazuri extreme la apariția cancerelor.

UVA – raze solare cu unde lungi 320-400nm – mai puțin probabile decât UVB să producă arsuri, dar UVA pătrund pielea mai profund și sunt considerate razele responsabile pentru: riduri, “ingrosare”, și alte aspecte nedorite ale pielii, fiind factori favorizanți în apariția cancerelor de melanoame. UVB – raze solare cu unde

scurte 290-320 nm – cele mai responsabile pentru producerea arsurilor, sunt factori cei mai probabili în apariția carcinoamelor cu celule basale sau scuamoase precum și majoritatea melanoamelor. Cremele fotoprotectoare (sunscreens) prin absorbție chimică absorb razele UV, pe când (sunblocks) le resping fizic.

Vă doresc caldură în suflet și o vară fără arsuri!

Dr. Alexandra Denisa Iancu

Ion Murariu

DEZINTEGRAREA FLOTEI GERMANE LA SFÂRȘITUL PRIMEI CONFLAGAȚII MONDIALE

Lucrările scrise după război de către șefii marinei germane sunt extrem de zgârcite în detalii când vorbesc despre rebeliunile, adesea foarte grave și numeroase, care au avut loc, începând cu mijlocul anului 1917, în rândurile flotei.

Prima revoltă, care a izbucnit la bordul navei PRINZ REGENT LUILPOLD, la începutul lunii august 1917, s-a produs pe fondul exploziei de nemulțumiri populare generate de declarația privind falimentul războiului submarin, făcută în Reichstag. Amiralul Scheer a relatat această revoltă ca și cum ar fi fost o simplă mișcare a echipajului care a fost repede liniștită. În fapt, revolta a fost foarte gravă și de o amploare considerabilă iar, în timpul ei, au fost cinci condamnări la moarte până la reprimare, după cum a povestit chiar unul din capii mișcării unui atașat naval la Haga

Pentru a recuceri flota de luptă, în septembrie 1917 s-a ordonat desfășurarea de forțe navale în Baltica, forțe uriașe în raport cu obiectivele propuse, și ocuparea, aproape fără urmă de violență, a insulelor baltice și a Golfului Riga.

Ultimul semestru al anului 1917 a fost marcat de o succesiune de greve și de

răzmerițe populare, atât în Germania cât și în Austro-Ungaria. La un moment dat, a fost pregătită o revoltă generală care urma să izbucnească, simultan, în ambele imperii. Secretul a fost, însă, dezvăluit și revolta a eșuat parțial, izbucnind doar pe un torpilor din Wilhelmshafen și în centrul de submarine de la Kiel, în Germania, iar în Austria, pe vasele din Cattaro. Represiunea, destul de timidă, nu a reușit să oprească mișcarea. În aprilie, răzvrătirile au izbucnit pe crucișătorul WESTFALEN la Helsingfors, și pe KAISER și KAISERIN, la Wilhelmshafen. În august, o sută treizeci de cadavre ale marinarilor uciși au fost recuperate din ape, în urma bătăliei de la Jutlanda, de pe coastele Danemarcei. S-a aflat că aceștia erau revoltați care, refuzând să se îmbarce pe submarine, au pus mâna pe 2 torpiloare și 2 distrugătoare și au încercat să pătrundă în Norvegia. Urmăriți de crucișătoare germane, aceste 4 nave au fost scufundate cu lovituri de tunuri.

Când, la cererea formală a *Înaltului comandament militar*, Guvernul german a încercat un demers pe lângă președintele american Wilson pentru a obține un armistițiu, acesta a răspuns, la 14 octombrie, că nici o negociere nu putea fi angajată atâta timp cât armatele

germane oprimau pământul cucerit și atâta timp cât nu înceta războiul submarin.

Imediat, toate submarinele au fost chemate la bază dar, cum Wilson nu pomenise nimic despre *Flota de Mare Largă*, împăratul i-a ordonat, pe 21 octombrie, să treacă la atacul flotei engleze și să o nimicească.

Comandantul șef, amiralul Hipper, pregătise un plan de acțiune împotriva Strâmtoării Pas-de-Calais. Aprobând de Scheer, pregătirile au început imediat, astfel că pe 28, flota a fost concentrată în rada exterioară a portului Wilhelmshafen.

A doua zi, când a fost dat ordinul de plecare, au izbucnit revolte pe câteva nave, după care mișcarea s-a extins și a cuprins toată flota, astfel încât comandantul ei s-a văzut obligat să ordone întoarcerea în port. În acel moment, insurecția s-a generalizat și a cuprins toate instalațiile portuare, ordinul de scufundare a navelor care arborau drapelul roșu nu a fost executat, astfel că nici o autoritate nu a mai fost capabilă să mențină ordinea. Revoluția începuse.

*Cpt. cdor dr. Olimpiu Manuel
GLODARENCO*

Directorul Muzeului Marinei Române

Silviu Morariu

Ziua Apelor – Giurgiu

Într-o splendidă zi de sâmbătă- 28 iunie 2008- s-au sărbătorit două zile dragi marinarilor: 24 iunie-ziua apelor și 29 iunie ziua Dunării.

Locul sărbătoririi ca și în anul anterior la Giurgiu- pe brațul Ara- sub arcada „Podului Prieteniei”.

Au participat- Consiliul director național al LNR- membrii ai filialelor LNR Giurgiu și București- membrii ai Careului Doamnelor și ai Careului Tineretului.

Menționăm la loc de cinste- dăruirea cu care s-au implicat membrii filialei LNR Giurgiu- în frunte cu inimosul lor președinte domnul comandor în rezervă

Dumitru Cucu. În decorul mirific al bazei de la Dunăre voia bună a însoțit participanții pe toată durata zilei- borul de pește- mititeii sau peștele la grătar au întregit atmosfera tipic marinărească.

Mulțumim S.C. Filaret S.A. pentru autocarul pus la dispoziția noastră- domnului ing. Cristian Cazacu- președintele filialei MT Dir.Transport Naval pentru donația făcută precum și domnului Mihnea Bolintineanu- președintele Careului Tineretului- pentru susținerea cheltuielilor tuturor membrilor Careului Tineretului.

Ing. Ilarion Barbu

Alina Avram

Sorin Adam
Bărci

Artiști consacrați

Maestrul Mihai Mănescu

„Spiritus rector”

Există o anumită dualitate în creațiile artistice semnate de Mihai Mănescu. Excelent desenator- gravor- creator de °coală- pre°edinte al U.A.P. (1990-1993)- artistul surprinde printr-o vâdită- o vibrantă dualitate a creațiilor sale.

Gravura- gen laborios- plin de mistere- domeniu oarecum abscons- plin de

înpelesuri °i eresuri „paralele”- în plan existențial-plastic- este bine motivat prin lucrări ce denotă pe deplin un spirit profund analitic- animat de idei generoase- atât de resintetizare a imaginii- dar °i de păstrare a specificului ei.

Linia dură- densă- dinamică a gravurilor lui Mihai Mănescu au un

Mihai Mănescu
Bălțile Dumării

pendant- oarecum sentimental- în compozițiile sale grafice vizând modul peisagistic al naturilor statice.

Aici ne confruntăm cu o percepție uor fulgurantă a imaginii- tanșele pictural vizuale având o notă de profundă tamisare- ce îndeamnă receptorul vizual spre o mai îndelungată contemplare.

De la nota designatică- având un rol major- de la linia de o precizie aproape „chirurgicală” în domeniu figurativ- plasticianul practică un desen gen „reper” care este covârisit de puterea- de viguarea coloristică.

Artistul posedă acea rară tință a delimitărilor cromatice- a creării sau regizării unor puncte de interes vizual- estetic ale lucrărilor sale.

Tuorurile coloristice semitransparente- buna organizare a motivelor pe coordonate ce pin de vertical- dar oi de orizontal- incisivitatea- sintetismul liniei artistului nu ne pot duce decât la gândul- la concluzia că Mihai Mănescu este- certamente- un „Spiritus Rector” al plasticii româneoti contemporane.

Drago Ciobanu

Dimitrie Știubei

Ucenicul trebuie să-și depășească maestrul

- Dana Elena Chivu -

PERCEPȚII TEMPORIZATE

O artistă, o plasticiană ce nu poate fi „încadrată” în norme, în canoane, în serii prestabilite, este cu siguranță Dana Chivu.

De ce? Pentru că în primul rând bucuria sa de a crea, de a oferi privitorului, frumosul universal, cel al privirilor sale hărăzite, le-am spune, nu se poate încadra în nici un gen pictural, în nici un manifest, ci este o pură emanație, spiritul-estetic al artistei.

Dana Elena Chivu pictează prin vocație, ea își recunoaște modelele, le

reinterpretează, așează elementele componistice într-o religie plină de finețe, cu suprapuneri, distanțări de planuri vizuale ce o individualizează și, onorează ca receptor de frumos.

Deși aflată în plin act creator, plasticiana cu ale sale teme, maniere de lucru, registre cromatice, nu se campează în genul rutinier al picturii, ci dimpotrivă, cu fiecare creație a sa, încearcă și considerăm că reușește, „să spargă”, să demitizeze la modul plastic, anume

Dana Chivu
Răsărit de soare

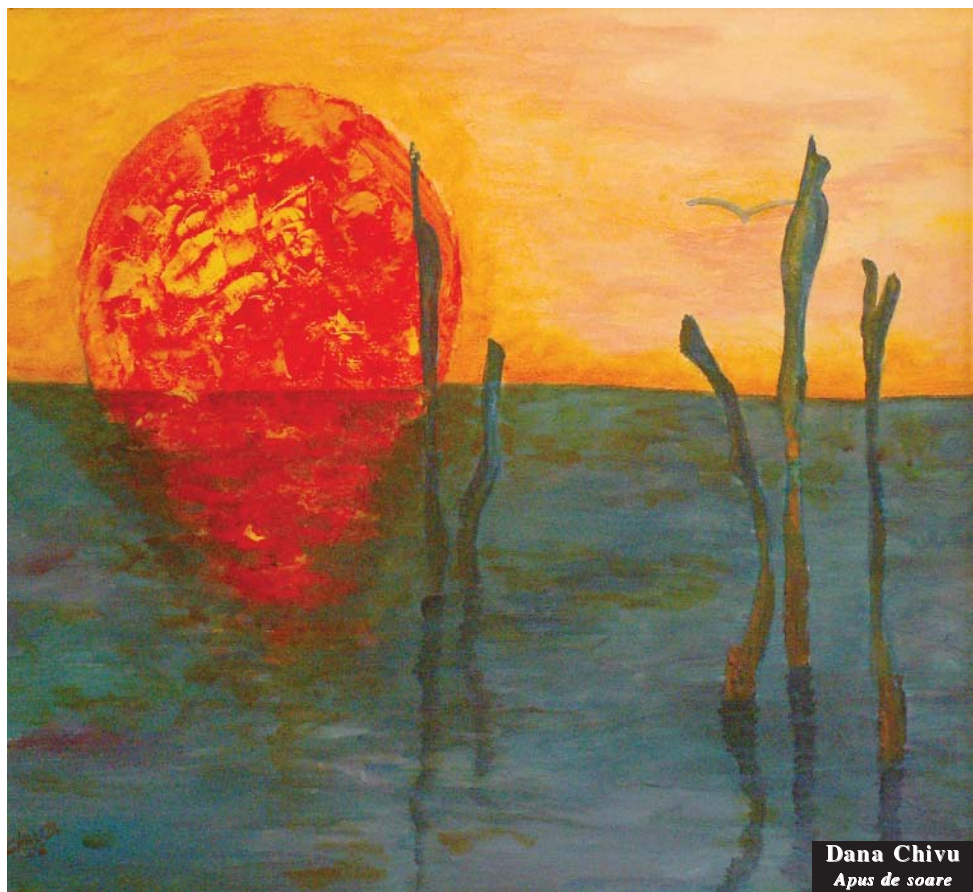
canoane, idei preconcepute vizând pictura, perceperea la un mod inedit, mai intens al mediului înconjurător.

Extrem de interesantă este simfonistica în plan cromatic al plasticienei, care este cu siguranță o bună, o deplină hărăzită orchestratoare de tonuri temporizate, cu valoare de echilibru și perenitate coloristică.

Chiar maniera în care Dana Chivu își repartizează culoarea pe suport o

personalizează și aceasta, coroborată cu o concepție unitară vizând frumosul, atât în plan tehnic, cât și conceptual, esteticoplastic, o confirmă pe Dana Chivu mai mult decât o speranță, o promisiune a plasticii contemporane, cât prin eforturi, acumulări proprii, conceptuale, drept o certitudine.

Dragoș Ciobanu

Dana Chivu
Apus de soare

Respir

Începe. Se termină. Tăcem.

Palmele noastre încălzesc umerii visului,
Palmele noastre fac bulgări și-aruncă -
E dimineața de dinaintea fugilor
Și ne prefacem că ninge,
E dimineața aceea când ne prefacem că știm.

Secundele-și trec păianjenii-n umbră,

Îmi aprind o țigare și mai sting un pahar -
Porumbelul mort din grădina blocului
Se dezbracă de aripi și umbră -
În curând o să-mi bată la ușă, zicând :
“prietene, dau ieftin un zbor,
îmi trebuie bani pentr-o cârjă...”

Respir. Aerul mișcă pânzele-albastre.

Văzută de sus, scrumiera e harta aeriană a unei țări
În care ne-am pierde ultima speranță,
În care ne-am rupe ultimele cămăși,
Văzută de sus, scrumiera e un continent spre care
Liniștea mea coboară ca după o explozie-n cer -

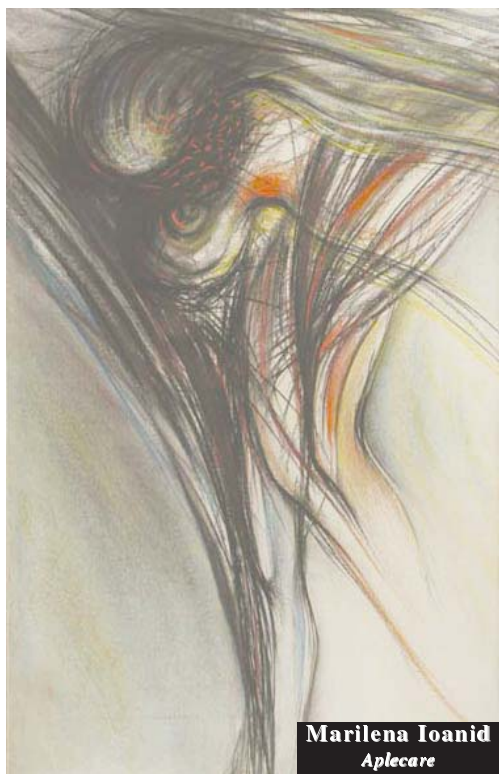
Mă-ntind. Sunt ultima mea fotografie.

Tudorie Gabriel

CONTOPIRE

În sfera aceea de cristal
Ce ne multiplica auzul
Ni se înmulbeau ochii- sporea vederea
Mâini cu multe degete ne cre^oteau
Pe ^oolduri- pe coapse
Pe spatele gol- arcuit
Într-o simfonie adâncă- albastră...
Nu ^otiam dacă este noapte sau zi
Nu ne aminteam punctele cardinale
Flâmande se plimbau pe noi
Spirale argintii
Ne înconjurau ca ni^ote liane
Înlân^opuiau
Fiecare bra^o- fiecare picior
Apoi- ne legau unul de altul
În ve^onicia unei clipe
Spre amintirea unei noi trăiri
Pentru că ochiul meu drept ^oi ochiul
tău stâng
Erau pereche de când lumea
^oi vedeau printre genele înrouate
Unde jucau nestingherite curcubeie
Vedeau...
Dinlăuntru spre înafară
Cum devenisem o singură cruce
Iar inimile- clopote de catedrala

Marilena Ioanid
Aplecare

Elena Armenescu

“Bun Cart, Înainte”

12.iunie 2008 – la școala nr. 87 “Mihai Botez” din sectorul 3 al capitalei, s-a desfășurat serbarea de sfârșit de an școlar. Cu acest prilej au fost primiți în rândul tinerilor membrii ai Ligii Navale – Careul Tineretului, opt elevi, din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a : Dobre Adina, Boruzescu Casandra, Ionești Simona, Neamțu Maria, Olteanu Diana, Budeanu Andrei, Rus Adrian, Dragomir Cristian.

Toți au primit carnetele de membru, cocarda “LNR-80 de ani” – acordată de președintele LNR, dl. C.Am (r) ing Ioan Chiril, precum și revistele Ligii Navale Române: “Marea Noastră”, “Marea noastră pentru tineret”, “România maritimă și fluvială. Magazin” și “Matelot”.

La festivitatea de înmânare a carnetelor au participat: ing. Ilarion Barbu, primvicepreședinte LNR, of. Maritim. Laurențiu Macarie, vicepre-

ședinte „Careul Tineretului” și profesoara Arta-Marina Barbu, membru „Careului Doamnelor”.

Invitată de onoare : doamna Viorica Oancea, sora matematicianului și diplomatului Mihai Botez, patron al școlii nr 87.

Mulțumim doamnei profesoare Mirela Beiu, directoarea școlii, pentru sprijinul și deschiderea arătate și felicităm noii membrii – poate – viitori continuatori ai activității de 80 ani ai Ligii Navale.

Cei opt elevi au fost răsplățiți cu premiul I sau cu diplome de excelență, ei făcând parte și din corul „Triolet” al școlii, cu care au finalizat primul lor C.D., ce va apărea în toamna acestui an.

Arta Barbu

Ecaterina Mateescu
Nesebar

Un contraamiral italian decorat de Liga Navala Romana

Este vorba despre Dr.Enzo Tanga, contraamiral (r) în Marina Militara Italiana, nascut la Taranto la 27 februarie 1940.Enzo Tanga este licențiat în istorie, și-a luat doctoratul în drept la Universitatea Federico II din Napoli și în merceologie la Universitatea La Sapienza din Roma. A facut serviciu pe submarine și pe nave de suprafața (inclusiv pe „Amerigo Vespucci”), precum și în diferite state majore și unitați de litoral ale marinei.A fost director adjunct al Oficiului de Istorie a Marinei Militare, instituție cu care a continuat sa colaboreze și dupa ieșirea la pensie,în 1997.

A publicat mai multe cărți și numeroase articole de specialitate în țara și în strainatate (inclusiv în România), fiind director al unor reviste.Este membru fondator si secretar general al Asociației Pittori di Marina, calitate în care a avut o contribuție hotarâtoare la popularizarea picturii marine românești, ca și a marinei române în general, despre care a scris mai multe articole în presa italiana.Își face o datorie de onoare din a întari relațiile dintre populația civila si marina atât în țara natala, cat și în alte țari.În acest sens, a colaborat cu Oficiul de Istorie a Marinei și a editat trei volume din albumul ”Pittori di Marina”.

Activitatea sa profesionala a fost recompensata cu mai multe distincții si

decorații, inclusiv titlurile de Cavaler (1992) si Comandor (2004) al **Ordinului de Merit**, conferite de președintele Republicii Italiene.

Pentru contribuția sa la întarirea relațiilor de prietenie și colaborare între Marina Româna si Marina Italiana și dintre ligile navale ale celor doua țari, Liga Navala Româna i-a conferit în anul 2008 **Diploma Jubiliara și Medalia Jubiliara „Liga Navala Româna, 80 de ani”**.

Dr.Enzo Tanga este un spirit veșnic tânar, interesat de tot ceea ce se întâmpla în jurul sau, un admirator al României și un patriot italian de marca.Reproducem aici articolul dedicat monumentului eroului necunoscut.

Comandor(r) Neculai Padurariu.

Cinstirea memoriei eroilor italieni își are originea în Roma antica și este materializata, între altele, în monumentele grandioase, de o mare frumusețe și valoare istorica si culturala.

Printre cele mai vechi se numara Tropaeum Traiani (monumentul triumfal de la Adamclisi), ridicat în Dobrogea de azi în anii 106-109 d.Hr., în amintirea bataliei din anul 102 și columna lui Traian, inaugurat în anul 113, dupa terminarea razboiului daco-roman.

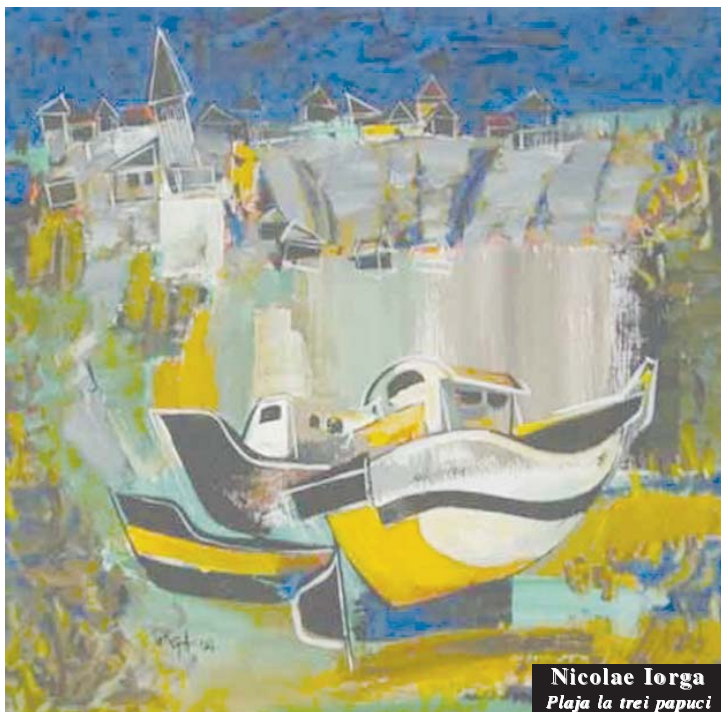
În amintirea celor cazuți în toate timpurile și pe toate fronturile pentru

unitatea și independența Italiei, între 1895 și 1921 s-a înălțat în centrul Romei, de către Giuseppe Sacconi, un impunător edificiu comemorativ cunoscut sub numele de **Altare della Patria** (Altarul Patriei) sau **Vittoriano** (Monumentul Victoriei). Amplasat lângă **Forul Traian**, Altare della Patria include (la inițiativa generalului Guido Douhet) și cripta cu osemintele eroilor necunoscuți, ceea ce i-a atras și numele de **Monumento al Milite Ignoto** (Monumentul soldatului necunoscut). Precedată de o lungă procedură de alegere și cinstire a osemintelor reprezentative pentru „soldatul necunoscut”, ceremonia finală de inaugurare a avut loc la data de 4 noiembrie 1921. Exemplul italian de

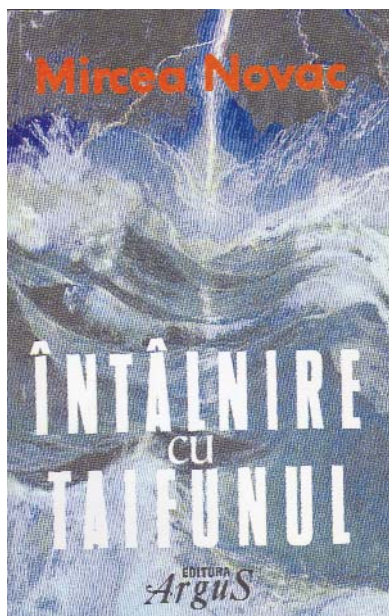
comemorat a militarului ramas neidentificat care „cade în lupta fara sa spera alta rasplata decat victoria și marea patriei sale” a fost curând urmat de țări, inclusiv de România, în care s-au amenajat morminte ale eroului necunoscut.

De inspirație neoclasică, dar cu multe elemente antice, Altare della Patria este o alegorie în marmură albă reprezentând patria. Monumentala construcție este străjuită într-un gest, mai mult decât semnificativ, de statuia ecvestra a lui Vittorio Emanuele al II-lea, primul rege al Italiei unificate (1861-1878).

Contraamiral Enzo Tanga

Nicolae Iorga
Plaja la trei papuci

În majoritatea cazurilor din literatura marinărească și aici ne referim la J.Konrad, J.London, R.L.Stevenson, termenul de „taifun”, o piază rea a marinarilor, are finaluri aproape implacabile.

Nu este însă și cazul motonavei „Cotnari”, surprinsă în apele Mării Chinei de acest traumatizant și de multe ori fatal fenomen atmosferic.

Coeziunea echipajului, de la comandant, secund, timonier, pâna la cel din urmă, dar deloc mai neimportant motorist sau practicant, fac un „zid” uman în calea apelor și stihiiilor naturii.

Scriitorul Mircea Novac știe, poate și reușește să ne prezinte o veritabilă

„radiografie” a unei situații dramatice, de avarie, întâlnirea cu taifunul.

În firul, contextul narativ al lucrării ne întâlnim cu personaje bine conturate în plan fizic și moral, exemplare prin atitudinea lor vizând integritatea navei și a tuturor celor ce o deserveșc.

Carturile prelungite, măsuri de reamarare a mărfurilor de pe cargou, menținerea în buna funcțiune a departamentului meteo-comunicații, eforturile de a nu aduce nava în derivă, sunt doar câteva din ingerințele pe care echipajul le execută cu onoare!

Harul scriitorului se manifestă, cum spuneam, atât în domeniul portretizării personajelor într-o manieră calmă, molcomă, cât mai ales prin dinamizarea reacțiilor acestora în situații de criză, de urgență.

Remarcabilă în textura volumului este și maniera de percepere a unor anumite fenomene, în specie, taifunul.

Există o viziune, rece, obiectivă asupra fenomenului meteorologic și în paralel una subiectivă, vizând personalizat percepția gen catastrofic a diverșilor membrii ai echipajului.

„Întâlnire cu taifunul” este desigur scrierea legată de un cataclism, dar este, mai presus de toate întâlnirea cu scrisul unei clasic al genului, Mircea Novac.

Dragoș Ciobanu

Mic dicționar marinăresc.

Am nevoie de chei de lanț – We shall need ... shackles of the chain

Cheie de lanț = lungime din lanțul ancorei(25 m la noi sau 27,3 în Anglia). Două chei de lanț se leagă între ele printr-o cheie de împreunare.

La ce adâncime vom fundarisi ancora? – At what depth shall we drop the anchor?

Fundarisi = a lăsa ancora să cadă în afara bordului, cu scopul de a imobiliza nava. Locul favorabil pentru ancorarea navelor e format din mâl vâcos, nisip sau argilă.

Elena Dăscălescu
Fereastra și marea

Clasici ai picturii navale internaționale

Joseph Mallord William Turner (n. 23 aprilie 1775, Londra- d. 19 decembrie 1851, Chelsea, Londra) a fost pictor și gravor britanic peisagist, reprezentant al romantismului. Specializat în peisaje și scene marine, era considerat de impresionistii francezi ca unul dintre principalele modele artistice .

În 1795 William Turner pătrunde în atmosfera artistică din casa ilustrului doctor Monro, spirit filantropic și generos cu tinerele talente, unde, alături de prezența exaltantă a lui Girtin, strălucit și inspirat creator de peisaje, cu înrâurire directă asupra picturii sale, descoperă opera lui Cozens. Realizează tabloul *Pescari pe mare* (1796), o marină în care se întrezăresc marile obsesii cromatice de mai târziu ale pictorului.

În 1798 compune *Buttermere*, tot o marină, în care lumina tumultoasă, explozivă, inundă peisajul și sub aura ei fosforescentă pune în relief cele mai mărunte detalii.

Lucrează febril “marine”, castele, peisaje scoțiene sau din Tara Galilor cu o îndemânare care uimește și care nu vrea să dezamăgească un public avid de detaliul pitoresc, de atmosferă romantică și chiar de savoarea anecdotei. Succesul sporește considerabil. Termină tabloul *Echipaj ridicând o ancoră* (1809) și execută două lucrări pentru lordul Lonsdale de Westmoreland.

“Tablourile lui Turner ne amintesc de abstracțiunea unei perspective bătute de vânt. Ele prezintă nu atât elemente ale naturii, cât atmosfera care le înconjoară. Sunt tablouri ale aerului, pământului și ale apei.”

Ana Maria Vasilescu

William Turner

FILĂ DE JURNAL

Dansez cu tine muza mea, Terpsichora ne priveste mândră plutind deasupra noastră ca un fluture. Dulce creatură... eu sunt vioara, tu esti arcușul. Scâlțați de razele lunii, când natura doarme, notele din jurul nostru se trezesc din umbre ; prind forme, culoare si viata valsând fericite odata cu noi. Genele tale lungi și dese se-nchină-n fața lumii și zei îndrăgostiti de noi privesc înmărmuriți ascunzându-se după norii pufoși.

Sub evantaiul păunului înstelat, petale de trandafiri se-astern legănându-se la picioarele noastre neobosite. Lumina ce-o emani îmi inundă universul, iar Pegas fermecat de frumusețea noastră coboară și ne poartă până pe Calea Lactee făcându-ne coliere de stele.

Apollo încoronat de lauri, mândru în carul său tras de cei patru armăsari, călcând valuri, aruncându-se în grota norilor, pornind grăbit a trage draperia cerului, e așteptat cu nerăbdare pentru a dirija corul și dansul muzelor. Mii de raze explodează-n urma lui dând formă și poezie celor mai ascunse suflete. Noaptea-si atinge cu degetele-i lungi si fine corzile harpei sculptate-n lemn de scortisoara, pletele-i lungi formeaza bucle de matase. Corpurile noastre la primul sarut se dizolva-n pulvere de aur, scurgandu-se-n clepsidra timpului ajungand pe Terra dornică de

mângâierea noastră, deschizându-și brațele cuibărindu-ne la pieptul său trasformându-ne-n râuri ce se unesc în fluviu revărsându-se-n mare .

Spirale de nisip, particulă cu particulă, de pe fundul mării se adună în ritmul muzicii prinzând forma sirenelor și mii de pești colorați se strâng curioși și se prind în vârtej, rușinați, privind corpurile noastre cum se împletesc alunecând în apă. Părul tău din alge se leagănă-n direcția undelor. Mă-nnece în oceanul ochilor tăi, tu iti treci mâna prin părul meu albastru, jucându-te cu scoicile ce-mi sunt agrafe.

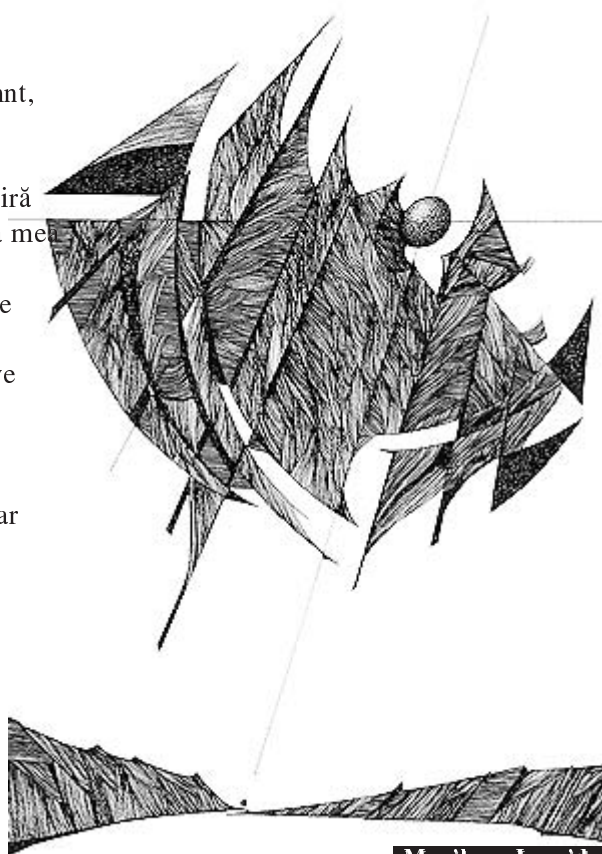
Cântecul și dansul divin creează voaluri înnodate și deznodate-n fine mătăsurii purtate din adâncuri, din care suflete pierdute tes povestea mării, fantome fericite se ridică spre licuricii mării uimind marinarii înmărmuriți de frumusețea lor, naufragiind în etern prinși de magie. Mă prinzi cu un sărut și mă ridici la cer, iar vântul ne poartă pe aripile sale transformându-ne-n porumbei albi. Ajunsi la poarta raiului El întinde o mână pe care, oboisiți, ne așezăm pentru o clipă ce pare o eternitate. Ne-am privit și eram îngeri, fericit m-ai luat de mana si amândoi ne-am pierdut în câmpul imens de imortele...

Camelia Olteanu

O zi de vară
galbenă
transpiră convoiul rău mirositor și
slut
mi-e groază și mi-e silă
iar venică
cu izul lor, de muced, de mormnt,
copii verii, prăfuiți se-nșiră
ca niște zoaie vineți pe șosea
ca niște melci pe chip mi se lipiră
lăsnd mucoase calde pe fruntea mea

Eu zac arznd în însetări bolnave
i-att de roșu cerul de pojar
pe mări vscoase curg alene nave
ce se topesc încet de-atta jar

Cum se topesc dorințele firave
ce ne urmează-n timp și în zadar

Marilena Ioanid

Marea – Eterna și primordiala fascinație

În plan perspectiv contemporan, întinderile de apă, luciul lor inedit, ancestral, pentru că, în fapt, din apă am luat naștere, oferă plasticienilor zilelor noastre, prilejul unor ”perorații” de ordin esteticoplastic, absolut remarcabile.

Regretatul Dimitrie Știubei deschide o nouă și inedită linie în privința picturii marine, după el, urmează acel „curent” Balcic, cu producții picturale de mare valoare și intensitate artistică, ajun-gând la reperate plastice actuale, ale picturii de tip marin, dacă ne-am referi doar la Adriana Pălăceanu, o bună portretistă, autoare a portretului lui Dimitrie Știubei, la peisajele marine semnate de Irina Ursuleac sau în plan modern lucrările Gabrielei Culic.

Seria enumerărilor nu se poate opri aici, fără a-i menționa pe Ion Vander, cu ale sale admirabile ștanțe tulcene, pe Mihai Boroiu, un plastician de extremă dinamică a redării motivelor sau pe calmul mării privit din firidele sau ferestrele Elenei Dăscă-Iescu, cu zbuciumul și furia valurilor Anei - Maria Va-silescu precum și viziunii suprarealiste a atmosferei subacvatice prezentată de Aurelia Ciobanu.

Cuprinsurile de ape, cu acea atracție inefabilă a lor, nu îi „afectează” numai pe

graficieni sau pictori, ci își exercită fascinația și în domeniul tridimensional al sculpturii, un exemplu de gen fiind Laurențiu Macarie, bun și profund înțelegător al valențelor marmurei. Așa cum mișcările interioare ale mărilor, oceanelor, fluviilor au o notă de fluctuantă, percepțiile artistice ale fenomenului sunt marcate de aceeași notă.

Curgerea, fluxul, refluxul, valul, modul în care apele se îngemănează cu apariția sau apusul soarelui, ideea de lună peste întinderile de apă, aglomerări de vele, carene (Silviu Morariu), a siajului lăsat de ambarcațiuni (Larisa Hurmuzachi), pescăruși, delfini, pești zburători, constituie tot atâtea fascinante ipostaze ale picturii de gen maritim, a unor realizări în planul plastic și compozițional cu valoare de excepție.

Drept pentru care, să-i onorăm, omagiem și lăudăm pe cei care, inspirați de mare, de frumusețile dar și de pericolele sale, au immortalizat-o și sperăm că o vor face și în viitor, dat fiind perenitatea mozivului marin, născător de viață, dar și de nenumărate capodopere, la genul plastic, literar, muzical ș.a.

Dragoș Ciobanu

RECORDURI

Cel mai feroce pește de apă dulce.

Atras de sânge și de zbaterea în apă, un banc de piranha poate devora în câteva minute un animal de mărimea unui cal, lăsând numai scheletul. Cei mai feroce piranha sunt cei din genul *Serrasalmus* și *Pygocentrus*, care trăiesc în râurile mari din America de Sud.

Cel mai mare ochi.

Calamarul uriaș din Atlantic are cei mai mari ochi întâlniți la un animal, viu sau dispărut. Recordul este deținut de un exemplar găsit în 1878, în Golful Thimble Tickle, Canada, ai cărui ochi aveau 40 cm diametru- aproape de dimensiunea unei cărți Guinness World Records deschise.

Cel mai greu pește osos.

Cel mai greu pește osos din ocean este peștele –soare, înregistrat cu o greutate de 2 tone și cu o lungime de 3

metri de la un capăt la celălalt al înotătoarelor.

Cel mai lent pește.

Abilitățile de înotător ale căluțului de mare, sunt drastic limitate de structura rigidă a corpului – numai înotătoarele pectorale și dorsale se pot mișca. Căluții de mare înaintează în poziție verticală, neatingând viteze mai mari de 0,016 km pe oră. Incapabili să înoate împotriva curenților, ei se agață cu coada prehensilă de corali și de plante marine, pentru a nu fi luați de ape.

Semnalate de Ilarion Barbu

Informațiile provin din cartea Guinness World Records 2005, editată de RAO, căreia îi mulțumim pe această cale pentru sprijinul acordat

Marian Gino Ștefan

Felicitam următorii membrii ai L.N.R. pentru decorațiile primite din partea Președintelui României și ne cerem scuze pentru omisiunea lor din numărul anterior, din lipsă de spațiu editorial.

Se conferă Ordinul „Virtutea Maritimă” în grad de Cavaler, cu însemn pentru militari:

Domnului comandor în retragere Dumitrescu Ion Marin;
Domnului comandor în retragere Dușa Alexandru Aurel;
Domnului comandor în retragere Ghimbășanu Nicolae Teodor-Dan;
Domnului comandor inginer în retragere Ionescu Alexandru Adrian;
Domnului comandor în retragere Ionescu Alexandru Doru-Alexandru;
Domnului comandor în retragere Ionescu Marin Florea;
Domnului comandor în retragere Pădurariu Catinca Neculai;
Domnului contraamiral de flotilă în retragere postică Nicolae Ioan;
Domnului contraamiral în retragere Stoica Ștefan Virgil;
Domnului comandor în retragere Toader Petre Ion-Dănuț.

Se conferă Ordinul „Virtutea Maritimă” în grad de Cavaler, cu însemn pentru civili:

Domnului inginer Barbu Ion Ilarion;
Domnului inginer Cucev Teodor Ioan;
Domnului inginer Filipescu Gheorghe Sergiu-Corneliu-Dan;
Domnului inginer Gusman Florin Florin;
Domnului inginer Morariu Petru Silviu-Florea-Gavrilă;
Domnului inginer Suciu George Ioan.

Se conferă Medalia „Virtutea Maritimă” clasa a III-a, cu însemn pentru militari, domnului maistru militar principal în retragere Gherghel Ștefan Ștefan.

Gabriela Culic
Furtună pe mare

Plouă de multă vreme peste cetăți de sare
bolnave, se dizolvă palate cenușii
alunecă în stradă cupolele murdare
străvechiul dom, spre seară, gemnd se prăbuși

E-o scurgere amară, o moarte-ne-nteruptă
ploaia căznd repetă parcă-ntr-un cnt pieirea
și plnge-ntre coloane statuia descărnată
un mag bătrn mai vinde în piață nemurirea

E-o scurgere de membre, vertebre pe șosea
și vechi zidiri și cranii alunecă domoale
pe pante reci; o vreme și eu le voi urma
iar străzile cetății par șerpi jilavi de sare

ne dizolvăm cu-ncetul, ne pierdem în canale
te-aș mai ruga iubito să ne-ntlnim în Mare...

Marilena Ioanid

ACTE NECESARE ÎN VEDEREA OBȚINERII CARNETULUI DE CONDUCERE PENTRU AMBARCAȚIUNI CU MOTOR

AGREMENT - clasa B, pentru ape interioare

- 1) copie certificat de naștere
- 2) copie diploma de studii
- 3) copie buletin/ carnet de identitate
- 4) Adeverință medicală cu mențiunea:

„APT PENTRU
CONDUCEREA
AMBARCAȚIUNILOR DE
AGREMENT CU MOTOR” -

eliberată de un organ sanitar competent (policlinică, medic de familie etc.)

- 5) două fotografii tip pașaport
- 6) un dosar plic/ șină
- 7) taxa de examen
- 8) Fișă de înscriere pentru examen (se completează la depunerea dosarului)

Notă

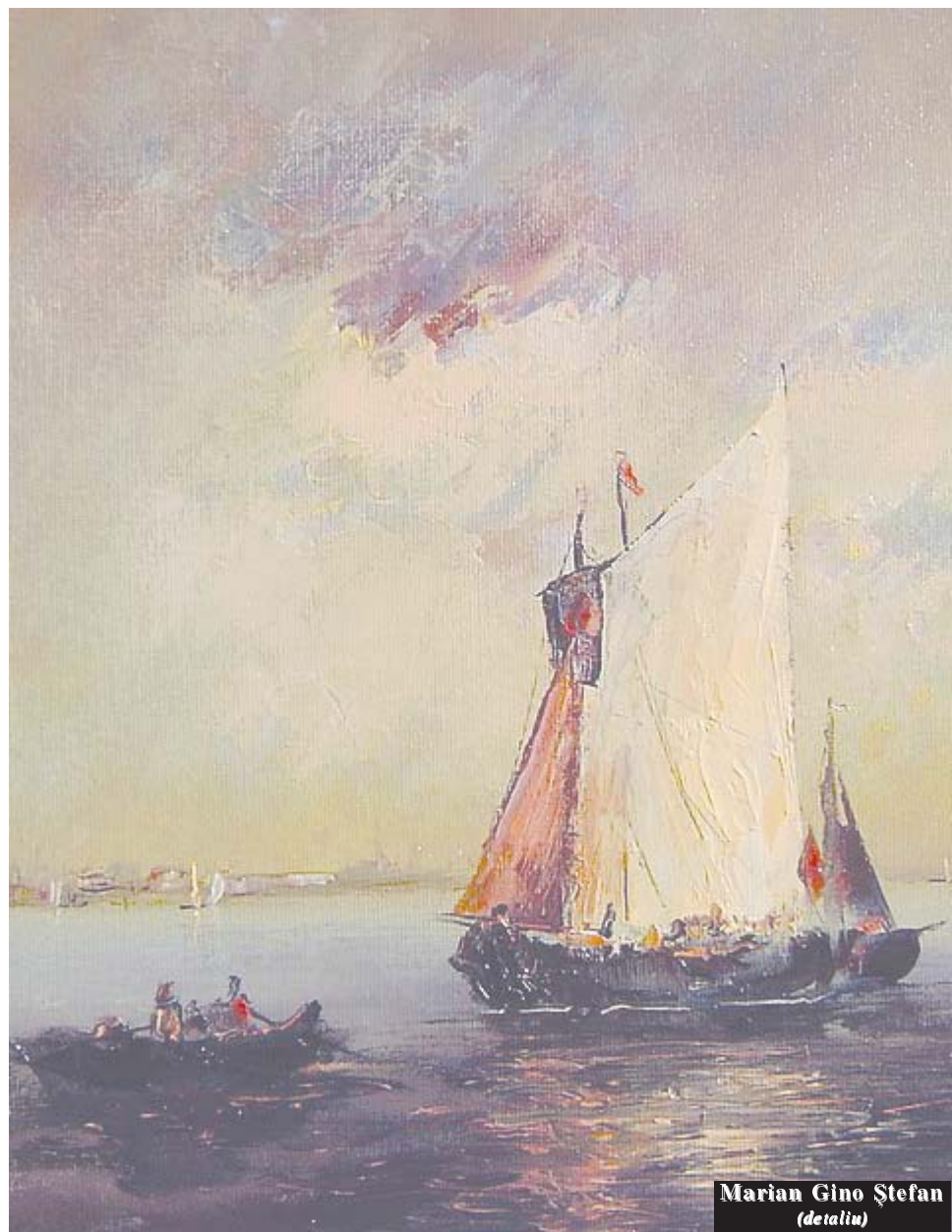
- În cazul schimbării numelui se va depune o copie după certificatul de căsătorie sau a hotărârii judecătorești;
- La depunerea dosarului se vor prezenta actele menționate mai sus și în original, pentru confruntare

Discipline de examen

- 1) Regulament de navigație pe Dunăre - test grilă
- 2) Salvarea vieții pe apă - test grilă
- 3) Marinărie - practic
- 4) Conducerea și manevra ambarcațiunii cu motor - practic

Notă

- Proba practică se susține cu ambarcațiunile candidaților.

Marian Gino Ștefan
(detalia)

MARIANA ANGHEL

Născută în Țara Hațegului, la poalele munților Retezat, a adunat timp de 25 ani, numeroase bogății folclorice, pe care le-a trecut cu profesionalism prin filtrul sufletului și apoi le-a dăruit cu nemarginită dragoste marelui public iubitor de folclor. Încă de la debutul său, în anul 1982, în cadrul emisiunii "Tezaur Folcloric" a celebrei doamne Marioara Murărescu, a impresionat prin prezența scenică de excepție, o dicție perfectă, voce de o mare

sensibilitate și un celebru costum popular ce aducea aminte de femeile dace reprezentate cu măiestrie pe Columna lui Traian. La scurt timp după debut a câștigat trofeul "Floarea din Grădină", iar în anul 1997 a fost distinsă cu premiul Fundației ETNOS -pentru culegerea și valorificarea folclorului de pe Valea Streiului. Din anul 1982 a devenit membră a Organizației Internaționale de Folclor și pentru o perioadă de 4 ani a făcut parte din Presedinția Mondială de Folclor.

În toți acești 25 de ani a participat cu succes la numeroase turnee și spectacole atât în țară cât și în străinătate unde a fost recompensată cu numeroase trofee și diplome de excelență.

Pentru spectacole și diferite petreceri ocazionale, poate fi contactată la numărul de tel: 0722/779.918 sau pe e-mail: marianafolclor@yahoo.com

Autorii sunt direct răspunzători de conținutul articolelor pe care le semnează.